

Numerä förekommer ofta ad personer
dör på sjukhus, eller Lasarett, som lämnas
på bårhuset, i regel. Waktmästaren gör i
ordning liken självt, så de anhöriga behöva
inte vara med, så när liket hämtas från
bårhuset, vilket sker begravningsdagen, så när
liket hämtas, så läser Prästen, en betraktelse,
så sjunges eda psalmsversor,
Sorgband på hattar, bek armar för män.
har pågått en längre tid, samt för fun-
timmer, sorgflor, eller slöja, sorjen skulle
bäras i flera månader. Numerä förekommer
endast sorgband, i rockuppslaget. Gå på
bjudning under tiden sorjen varar,
förekommer ytterst sällan

LUF 70

Wagon daus, eller kortspeel. Har ej förekommit
från begravningar. Om Nösten fick bra betalt
för, så det va en rik person så lät han ett
kraftigt tal, över den döde. Kockaren, och
kyrkväktmästaren, skulle också va med.
Kyrkväktmästaren, skulle också va med.
Pengar samlades ihop, till kocken, samt till
dem som serverade. På kyrkogården var
plantat, Lönnar, samt Åker. Gravvårdarna
di älsta voro av gräset, sedan sattes många
upp träkor, som gravvårdar. Gravarna smyck-
ades, för en 30-40 år sedan, mycket med pärlor
kransar, om har det ej förekommit, på över
40 år. På kyrkogården får ej något högt
tal förekomma, där skall råda lugn och frid

Granar sattes på grändstolpar samt framme
på gården, där begravningen ägde rum. Topparna
på granbuskarna, skulle va brutna, även
lades hackat granris, på vägen, där liket
skulle passera. Vid fattigbegravning förekom
även kalas, vilket bekostades av husbonden
Soppa serverades, i första hand, s.ä. kallad sorg-
soppa, Förming förekom, för allmänt,
Sorgkarameller (sorgkonfekti) förekom allmänt
det skulle alla, begravningsgjästerna ha, alla,
För användes även sprit på begravningar,
numera är det bortlagt, Var Prästen med
på skulle han läsa tre mäter, annars den
som höll liktalet, samt sjunga några psal-
versar, Numera hålles begravningar, på penjo-
nat, om sådant är tillgängligt

Var det någon gjälvspilling, som begravdes,
så skulle kistan lyftas över ^{kyrka} muren, samt
begrovs i all tysthet. Fordfästning ägde för det
mesta rum, om söndagarna, för såväl rika, som
fattiga, Fordfästning inne i kyrkan började
för en 25 tal år sedan, förekommer nu
allmänt, särskilt vintertid.

Begravningsmässan i förening med Fordfäst-
ning, numera allmänt, För 25-30 år sedan
började allmänheten hålla tal, vid groven
för en 30-40 år sedan kostade di närmaste
anhöriga kostade mull på kistan i groven
Di sörjande sitter, i di främsta stolarna
För skulle di sörjande sitta, när allmän-
heten steg upp, numera stiger även di

säijande upp. Förr förekom att, Prästen
gjorde lat, för vissa personer. Prästen var
vidtalad då att göra det, numera är alla
mer likställda. Förr utfördes gylaroringning
av de närmaste. När det var Manfolk så
klämtades med den stora klockan först.
var det kvartimmer, så klämtades med
den lilla klockan först. Ringning före-
kommer allomant när kistan bäres i

graven, vilket kallas Testamentoringning.
Numera lämnas 5 eller 10 kr. till Testaments-
ringning. Betsfärdens främ^{kyrkan} var i första hand
värdskapet, som skulle ta emot Begravnings-
jästerna. Förekom i begravningsföljet ^{hucka}
trodde de det badade oss fall

När liket var lagt i kista, om det var vintertid, så stälde man ut liket, i ett uthus, om det var om sommaren så gjorde man i ordning en lövsal, där som var skugga. Där var tre hantag, på vardera sidan på kistan, ~~kistan~~ ^{liket} spikades på med så kallades klippspik, Eroligen hemmasmidd, om den døde i livet använt sprit, så lades en liten flaska med sprit i kistan, Flera gådara har hittats i Södra Ummaryd, vid omgrävning av gamla gravar i Södra Ummaryd fins även en gravård, en runsten, från 1200. Talet. I Färjaryds försam-
bars, det första liket till kyrkan på 1860, 1870 Talet, det var 4 bärande gängen det var en stång, på var sida, bundna fast vid kistan, så lyftes de med varandra till de kom fram till kyrkan, där hade kyrkvaktmästaren, satte 4 bockar som de satte

kistan på, samtidigt lämnade han 3
handklä, som bärarna tog emot, och tog under
kistan. När klockorna ringde samman. lyfte
karna, på hattarna. Samtidigt kom prästen
och klockaren, de stannade de en ögonblick
samtidigt. Som klockaren började sjunga psalm
549 v. 1. samtidigt tog bärarna i handkläderna
och började gå med kistan mot graven.
Präst och klockare, gick före kistan. Sedan
kom Begravningsföljet, de närmaste släk-
tingarna närmast, såväl män som kvinnor
Begravningsfolket, fylde igen graven. När jord-
fästningen var avslutad. Sjungs psalm 549
v. 8. Sedan gick Begravningsföljet in i
kyrkan.

Wid sjukdomsfall, som di såg, stulade med
döden, vakade di vid sjukbädden. särskilt
grannarna, bytte med varandra. när så döden
inträdde, lade di ihop den dödes ögon. sedan
tvättade di liket, vilket i regel skedde av
en eller två gummor som kallades vårugum-
mor, med manliga, som biträde. sedan
den döde var tvättad, klädde di den döde,
om det var en manlig person, som hadde
 varit gift, så var det sed att fävara
brugummarskjortan, som den döde skulle
ha på sig, även halsonger, och strumpor.
så band man ~~ett~~ kläde under hakan, att hålla
ihop munnen med, sedan lade man en psalm-
bok under hakan, den döde placerades på
ett sofflock, även den dödes brudgumskam-
skulle han ha på sig, sedan bredde man
~~ett~~ lakan över kroppen.

över ansiktet, lade man en vit näsduk, eller en vit duk. Sedan lästes Fader vår, samt Herrens Vilsignelse. Så sjungdes passande psalmsversar, en eller två, vid äldre lik. Sjungdes ofta psalm 586. v. 5. När det var barn lästes eller sjungdes, hela psalmen 589. I regel fick den döde ligga i rummet 2 eller 3 dagar, beroende på hur fort man kunde anskaffa kista. Sedan hängdes lakan, för fönstren, fans någon väggklocka skulle den slannas. För äldre personer var kistorna i regel svartmålade, för barn för det mesta vita, förhopp, även svarta kistor för barn, också. Kistor tillverkades av hammarnickare, på landsbygden, så sent som på 1930 talet. Ringar och smycken, togs alltid av den döde. I regel lades hyvelspår i kistan, samt en liten dymsa under huvudet.